

rimeligt. (Ordføreren [Trier]: Jeg har ikke talt om det!) Jo, det tror jeg dog!

Jeg må ganske vist indrømme, at der er nogen Forskel paa, om alle Lovgivningsmagtens Faktorer blive enige om at begaa noget, der er i Strid endogjaa med Grundloven, eller om dette sker fra en enkelt Side. Men affet fra, hvad jeg har sagt flere Gange, at der har været gjort alle mulige Forsøg paa at undgaa denne Kbnflift, er der en meget betydelig Forskel paa at indlade sig paa at fravige Grundloven i overordentlig store Spørgsmaal og saa at fravige Loven i et saadant underordnet og mindre betydningsfuldt Spørgsmaal som det, der foreligger.

K. Bojsen: De Udtalelser, der kaldt fra den ærede Ordfører nu sidst, have uægtelig efter min Betragtning gjort Sagen ikke lidet mere tvivlsom. Han ytrede, at naar jeg havde anket over, at det var upolitisk og urigtigt at opfordre Folketinget til at tage en Beslutning, som ikke vilde medføre væsentlige Følger, vilde han svare dertil: Ja, dette er ikke saa, thi det foreliggende Forslag til Beslutning vil, naar det bliver vedtaget, føre til Sagens Løsning. Jeg vil gerne have en nærmere Forklaring af, hvad den ærede Ordfører mener dermed. Er det, som det jo ligger nær at antage, den ærede Ordførers Mening og Ønske, at naar i Dag Folketinget udtaler som sin Mening, at det er ulovligt, at Chefen for Officersskolen sidder fremdeles, vil denne Mand i Morgen være at fjernes, og hans Plads blive at udfyldes af en anden med de Følger, som Præcedenset af 1870 anviser, nemlig, at der da vil være at bevilge en ekstraordinær Lønning? Det kunde ligge nær at tro, at dette var den ærede Ordførers Mening. Det kunde jo ogsaa se lidt underligt ud, at vi vedtoge denne Beslutning, og at ikke desto mindre Forholdet blev fortsat ganske uforandret som hidtil. Men jeg havde rigtignok troet, at man tilsigtede at anvende den Sag, vi behandlede forud for nærværende Forslag, nemlig Ændringen af den paagældende Paragraf i Hærloven, og ogsaa paa det foreliggende Tilfælde, og at man altsaa derved skaffede den Strid ud af Verden. Men hvis jeg har forstaaet den ærede Ordførers sidste Udtalelser ret, skulde dette ikke være Meningen, men Meningen skulde være, at i dette Tilfælde skulde Folketingets Beslutning virke umiddelbart til Mandens Fjernelse med den deraf følgende Løsning. Er dette Forudsætningen, antager jeg rigtignok, at ogsaa andre ærede Medlemmer ville stille sig betydelig mere tvivlende

end hidtil over for Spørgsmaalet om, hvorvidt det foreliggende Tilfælde virkelig er af den Art, Vægt og Betydning, at man bør udsætte sig for noget saadant. Den ærede Ordfører indvendte imod mine Udtalelser om, at det var mindre klart, imod hvilken Krigsminister Beslutningen var rettet, at den var rettet imod enhver Minister, der havde haft med denne Sag at gøre. Han anvendte Ordene, at det var en Misbilligelse af Administrationen i det hele. Jeg tror, det er uheldigt, naar man skrider til Vedtagelse af Beslutninger og særlig misbilligende Beslutninger, at de ikke ere tydelig adresserede. Ere de adresserede til Administrationen i sin Helhed, gaar det med det som med saa meget andet, naar der er flere om at bære det, at saa skyder den ene sig under den anden, og saa tages det ikke saa nøje, og skal Ansvarret deles mellem to Krigsministre, f. Eks. mellem den Krigsminister, der fungerer, da Hærloven blev givet — ogsaa han har jo haft en Slags Andel i, at de anførte Bestemmelser ikke have været tilstrækkelig tydelige, i alt Fald for nogles Bedkommende — og den nuværende fungerende Krigsminister, vil dette Ansvar blive saa udparcelleret, at det kommer til at virke væsentlig mindre kraftigt, end den ærede Ordfører har tænkt sig. Jeg tror overhovedet, at man skal ikke her fra Tingets Side stille sig i Forhold til Administrationen i sin Helhed. Vi staa over for Ministrene i et rent politisk Forhold, og alt, hvad vi sige om Administrationen til Ministrene, sige vi til den paagældende Minister, om hvilken vi udtale det ene eller det andet, alt som Forholdene føre det med sig. Jeg ser heller ikke, at den ærede Ordfører kan lægge det, han vil, ind i sit Forslag til Beslutning, thi Ordbliden må føre til, at det er Krigsminister Thomsen, der er ment. Jeg ytrede før, at naar man ser reelt paa Sagen, burde der vissefelig gives den en anden Adresse. Endelig sagde den ærede Ordfører, at den Fejl, der var begaaet, var saa meget mere at laste, som den var stet til Trods for Præcedenset fra 1870, dette Præcedens, som altsaa viser, at en afgaaet Chef for Officersskolen er bleven fjernet, og hans Plads besat med en anden og en Lønning bevilget ham bag efter. Til Trods for dette Præcedens har den paagældende fungerende Krigsminister handlet. Er det da virkelig den ærede Ordførers Mening, at han vilde have foretrukket, at den paa den Tid fungerende Krigsminister havde handlet i Spøret fra 1870, det vil altsaa sige, at han i Sommer en Gang, eller hvor naar det nu var, havde fjernet den paagældende